

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نگارنده: یونس غیاثوند
۱۳ می ۲۰۲۲

کوریای شمالی و لجن مالی آن توسط غرب

از سال ۱۹۴۹ میلادی و با تشکیل جمهوری دموکراتیک خلق کوریا (کوریای شمالی)، کشورهای غربی تلاش فراوانی کردند که در ابتداء با ایجاد جنگ خانمانسوز (جنگ کوریا ۱۹۵۰-۱۹۵۳) این دولت مترقی را در شرق آسیا از بین ببرند، ولی موفق نشدند.

بعد از سال ۱۹۵۳ و اعلام آتش بس در شبهجزیره کوریا که بین کوریای شمالی و کوریای جنوبی به ریاست ارتش امریکا، غربی‌ها تلاش فراوانی کردند که از جنوب کوریا (کوریای جنوبی) یک بهشت بی‌عیب در ذهن جهانیان بسازند و شمال را نماد گرسنگی، دیکتاتوری و خفقان معرفی کنند.

حقیقت چیست؟ آیا افشاگری‌های آتشین رسانه‌های غربی درباره این کشور واقعیت دارد یا خیر؟ در ادامه به روند پیشرفت عدالت و توسعه در کوریای شمالی و مقایسه آن با کوریای جنوبی در طول ۷۳ سال پیش تاکنون می‌پردازیم. کره دموکراتیک، یا راحت‌تر بگویم کوریای شمالی، در سال ۱۹۴۸ با تقسیم اراضی کشاورزی مالکان ثروتمند بین کشاورزان فقیر، آن هم در حالی که دولت دست‌نشانده آمریکائی کوریای جنوبی در آن بازه زمانی نه تنها این طرح را اجراء نکرد، بلکه سلسله تظاهرات اعتراضی کشاورزان فقیر کشور خود را با زور اسلحه سرکوب کرد و عملاً قدرت مالکان بزرگ بر زمین‌ها باقی ماند و زمین داران با افزایش قیمت محصولات کشاورزی به بیش از ۱۰۰ درصد، ضربه بزرگی بر زندگی آن مردم وارد کردند.

دومین کار بزرگی که در کوریای شمالی انجام شد، جنبش چولیم بود. چولیم اسبی است که طبق افسانه‌های مردم کوریا حیوانی است بسیار پرسرعت. بعد از پایان جنگ و تهاجم وحشیانه آمریکا و مزدورانش به کوریای شمالی، دولت شمال به رهبری کیم ایل سونگ (۱۹۴۸-۱۹۹۴ کنترل امور را در دست داشت) با نمادین کردن اسب چولیم به عنوان سرعت رسیدن به اهداف اقتصادی و معیشتی مردم توانست در دهه پنجاه، شمال کوریا را بعد از دهه‌ها دزدی منابع ملی توسط استعمارگران جاپانی، به مملکتی غیرخام‌فروش و صنعتی تبدیل کند. طوری که در دهه ۵۰ تولیدات صنعتی آنها بیش از ۱۰۰ درصد رشد یافت و این روند تا پایان دهه هشتاد میلادی ادامه داشت.

سومین کاری که در این کشور نهادینه شد، انقلاب فرهنگی بود. دولت شمال با افزایش سطح سواد سیاسی و ملی‌گرایانه ملتش توانست جامعه‌ای پدید آورد که طبق گفته‌های برخی از ایرانیان ساکن جاپان، مقیمان کوریای شمالی در این کشور به طور منظم با کشتی‌های باری انواع وسایل خدماتی را به وطن‌شان می‌فرستند تا بتوانند فشار تحریم‌های غرب را، هرچند به میزان کم از روی دوش مردمشان بردارند.

آزمایشگاه زیست شناسی

کلاس رایانه

چهارمین کاری که دولت کوریای شمالی توانست به سرانجام برساند، برقراری شبکه پایدار بهداشتی و آموزشی گسترده در سرتاسر شمال بود. این طرح اصولاً از ۱۹۵۳ به بعد شروع شد و توانست جامعه عقب‌مانده و بیمار شمال کوریا را تبدیل به مردمی باسواد، کتاب‌خوان و سالم کند. تا سال ۱۹۴۶ و با استقلال کوریای شمالی از جاپان، نرخ امید به زندگی در این کشور زیر ۴۰ سال بود، ولی تا سال ۲۰۲۰ این رقم به بیش از ۷۲ سال رسیده است (علی رغم تحریم‌های کمرشکن آمریکا و غرب).

اکنون برخی از شما خوانندگان عزیز خواهید گفت: خب که چه؟ در کوریای جنوبی نیز بیمارستان‌های تمیز و مدارسی زیبا ساخته شده است. این کار را هر دولتی می‌تواند انجام دهد. ولی تفاوت دو کوریا در بخش سلامت و آموزش این است که در شمال یک شهروند از کودکتان تا پایان دانشگاه، تحصیل و خرجش به عهده دولت خواهد بود و تمامی خدمات بهداشتی در این کشور رایگان است. در حالی که با گسترش خصوصی‌سازی سلامت و آموزش در کوریای جنوبی، تعداد زیادی از مردم این کشور با زحمت فرزندان‌شان را به مدارس تماماً پولی می‌فرستند.

ما و مردم کوریای جنوبی در پولی‌سازی درمان و آموزش با یک دیگر هم درد هستیم. همانطور که در ایران مدارس خصوصی و شرکت‌های بیمه فشار زیادی بر شما می‌آورند، در جنوب کوریا نیز این حادثه رخ می‌دهد. افزایش چشمگیر خودکشی در جنوب از نشانه‌های این مشکل است. تعداد زیادی از جوانان جنوب می‌خواهند که به سرعت از کشورشان خارج شوند. ولو از طریق ازدواج با یک خارجی (نظر برخی از دختران کوریای جنوبی)!

کلاس گاندوزی

کلاس تکواندو

شاید برخی از شما هنوز متقاعد نشده‌اید و خواهید گفت، که چرا تولید ناخالص داخلی کوریای جنوبی بشدت از کوریای شمالی بالاتر است؟ پاسخ آن را در ادامه خواهیم داد.

کوریای جنوبی از دهه شصت میلادی با حمایت‌های همه‌جانبه سرمایه‌داران امریکائی و سازمان‌های جهانی همچون صندوق بین‌المللی پول توانست کشورش را در حوزه تولید محصولات مختلف بشدت توسعه دهد، ولی کسی به شما نمی‌گوید که همین روند در شمال کوریا تا پایان دهه هشتاد میلادی ادامه داشت.

تا پایان دهه هشتاد، دو کوریا در تولیدات اقتصادی، به خصوص تولید وسایل صنعتی در جهان نقشی مهم داشتند. در حالی که کوریای جنوبی به صورت آزاد به تجارت می‌پرداخت و شمال جنگ‌زده و تحریم‌شده با تلاش فراوان و کمک کشورهای جنگ‌زده‌ای همچون شوروی توانست به این درجات بزرگ عدالت برسد.

بعد از فروپاشی بیش از ۹۰ درصد از کشورهای همپیمان و دوست کوریای شمالی میان سالهای ۸۹ تا ۹۲ میلادی، به خصوص پس از انحلال مهم‌ترین همپیمان آنان- اتحاد شوروی، کوریای شمالی بیش از ۸۰ درصد از شرکای اقتصادی و تجاری خود را از دست داد و از همان سال‌ها به بعد تحریم‌های امریکا (به خصوص در بخش کشاورزی) شدتشان بسیار بیشتر شد و بین سال‌های ۹۴ تا ۹۸ میلادی سیل‌ها و خشکسالی‌های بزرگی بر شمال که تنها ۱۳ درصد زمین قابل کشت داشت، تأثیر مهمی گذاشت و منجر به ایجاد سوءتغذیه و انزوای اجباری سیاسی و اقتصادی این ملت شد.

به لطف تلاش‌های شبانه‌روزی دولت شمال و مردم آن تولید ناخالص داخلی سقوط کرده آنان که در سال ۹۸ کمتر از ۲۸ میلیارد دالر بود در سال ۲۰۲۰ به رقمی بیش از ۷۰ میلیارد دالر رسیده است و منجر به افزایش همزمان امکانات رفاهی رایگان و یا ارزان برای آن مردم شده است.

* منابع:

*-آمار های سالانه ملل متحد.

*- آمار های سالانه سازمان یونسکو.

*- ویکی پدیای انگلیسی.

*- KoreanKonsult.com

*- naenara.com.kp

*- <https://www.mashreghnews.ir/news>